

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
EASTERN ASIA UNIVERSITY

การประชุมวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับระดับชาติ “นวัตกรรม วิทยาศาสตร์สุขภาพ และคุณภาพการศึกษาเชิงดิจิทัล กับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสังคมวิถีใหม่”

(Innovation, Health Sciences and Digital Education Quality for Sustainable Development in the Next Normal)

วันศุกร์ที่ 10 มิถุนายน 2565

ความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกกระทรวงสาธารณสุข
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สารบัญ

	หน้า
สารจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	(1)-(2)
สารจากอธิการบดี ดร.โชติรัส ชวนิชย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	(3)-(6)
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความ	(7)
สารบัญ	(8)-(13)
คำบรรยายการพัฒนาการศึกษาไทยสู่ยุคดิจิทัล	(14)-(22)
ประธานรัฐสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร	
1. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ	
คุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้บริการ และกระบวนการตัดสินใจใช้แอปพลิเคชัน Kplus ของธนาคารกสิกรไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	1-15
ธิดารัตน์ ยอดสุวรรณ มณฑิกานต์ เอี่ยมไฉ้	
ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนประสมการตลาดและการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารกสิกรไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	16-26
รัตนปัฐน์ ลือชาเมธาสิทธิ์ และ มณฑิกานต์ เอี่ยมไฉ้	
ส่วนประสมการตลาด การจัดการลูกค้าสัมพันธ์ การตลาดเชิงเนื้อหา และความภักดีของลูกค้า เสาเข็มสปันไมโครไพล์ ในประเทศไทย	27-43
รัฐโรจน์ ภูริทธิรณพัฒน์ และ รัฐพล สันสน	
พฤติกรรมการซื้อ ปัจจัยการตลาดบริการ และการตัดสินใจซื้อประกันส่วนบุคคลของผู้บริโภค ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	44-57
สมุทร สาทรสวัสดิ์ เกียรติชัย เวชฎาพันธ์ุ และเยวภา ปฐมศิริกุล	
ปัจจัยส่วนบุคคล คุณภาพบริการและความพึงพอใจของผู้รับบริการกลุ่มผู้สูงอายุของศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี	58-70
สมบูรณ วังษ์ศิริวรรณ และเกียรติชัย เวชฎาพันธ์ุ	
พฤติกรรมการซื้อ ปัจจัยการตลาดบริการ และการตัดสินใจซื้อประกันส่วนบุคคลของผู้บริโภค ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	71-94
วีต้า สัตยารมณ และ เยวภา ปฐมศิริกุล	
ปัจจัยการตลาดบริการและการตัดสินใจใช้บริการงานก่อสร้างในเขตนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี	95-106

วราพต สมศรี เกียรติชัย เวชฎาพันธ์ และ เยาวภา ปฐมศิริกุล

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสำนักงานปรมาณู เพื่อสันติ 107-121

อำไพวัลย์ วรรณชา และ เกียรติชัย เวชฎาพันธ์

การปรับตัวของอุตสาหกรรม MICE ของประเทศไทย ในสถานการณ์เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 122- 137
อัทธนาถ ยกขุน สิทธิธิช ชวนิชย์ และชญัญญาก็ค ตามัย

2. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอดัญบุรี 138-149
จังหวัดปทุมธานี ประจำปีงบประมาณ 2563

กริษา ไชแสง อรทีณี ทวยนาค ประภัสสร ทองยินดี ครรชิต สิงหเสมา
นนท์4 และวีต้า สัตยารมณั

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของศูนย์การแพทย์และฟื้นฟูบึงยี่โถ 150-161
อรทีณี ทวยนาค เยาวภา ปฐมศิริกุล ประภัสสร ทองยินดี และกัลยา
ศาลทูลทัต

3. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

การพัฒนาชุดฝึกไมโครคอนโทรลเลอร์ ขนาด 8 บิต เพื่อการเรียนรู้ปะระยุคที่ใช้งานใน 162-173
รายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ (3105-2007) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
วิทยาลัยเทคนิคแพร

สมนึก วันละ

10 อันดับความเสี่ยงด้านเว็บแอปพลิเคชันของ OWASP ปี 2021 174-188
สรวิศ บุญมี

4. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

บทบาทพยาบาลอนามัยชุมชนในการตรวจคัดกรองโควิด-19 ของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 189-201
จังหวัดปทุมธานี

ตติยา ทุมเสน

การวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลเพื่อพัฒนา 202-211

การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล

พัชรินทร์ อัจฉนาภิตติ , อภิญญา พามล และอุทัยวรรณ พงษ์บริบูรณ์

การจัดการภาวะบีบคั้นทางจริยธรรมและกระทบกระเทือนด้านศีลธรรมของพยาบาล
ในช่วงระบาดโรคติดเชื้อ COVID 19 212-222
รัชณี บุญกล้า

5. กลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์

การใช้แบบภาวะผู้นำตามสภาพความพร้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกของครู ในเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 223-235
กนกวรรณ คงสวัสดิ์ และ รศ. ประกอบ คุณารักษ์

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน
รายวิชา MGT370 นวัตกรรมและการพัฒนาแนวคิดธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม 236-251
กัลยารัตน์ ธีระธนชัย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา
MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม 252-268
กิ่งแก้ว พรอภิรัชสกุล

การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา กลุ่มที่ 5 อำเภอคลอง
หลวง 269-276
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1
ศรารุธ คงพันธุ์ และ รุจา รอดเข้ม

สภาพการบริหารงานวิชาการกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่ 5 อำเภอ
คลองหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 277-288
จันทร์ธิดา กิตติพุ่มวรกุล รุจา รอดเข้ม

แนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานบุคคล
ของโรงเรียนเทศบาล ๑ วัดศรีเมือง เทศบาลเมืองนครนายก 289-297
จักรกฤษณ์ เนื่องจากฉิม กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนที่ส่งเสริมคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 298-309
จิตราวดี สีลารัตน์ เอกพล สุมานันท์กุล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแพลตฟอร์มในการบริหารสถานศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษากรุงเทพ	310-318
ชาญชัย แสงโพธิ์ สนั่น ประจงจิตร	
ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ กับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะของผู้เรียนเกษตร เพื่อพัฒนาเป็น Smart Farmer	319-325
ฐิติพงษ์ ปัญญาคำ	
ภาวะผู้นำในการส่งเสริมการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของผู้นำระดับกลางตามการรับรู้ ของครูโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร	326-342
ธีร์ ปัญญาตระกูล ปองสิน วิเศษศิริ	
แนวทางการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนในเขตคุณภาพศรีมหา โพธิ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1	343-351
นที พึ่งวัต สุรชัย สิกขาบัณฑิต	
การประเมินโครงการการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาแบบต่อเนื่อง (Block course) ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วิทยาลัยการอาชีพบาง สะพาน	352-358
นิมิตร ศรียาภัย	
คุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ การจัดการศึกษากลุ่มที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	359-362
นัฐพร พลพงษ์ กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน	
การออกแบบการสอนในสภาวะวิกฤต: HCL Model นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ยุคสังคมวิถีใหม่ ปีติภาคย์ ปันรอด	363-372
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี	373-385
พงศธรนาพัฒน์ สมบัติ และ รุจา รอดเข็ม	
การบริหารแบบบูรณาการสิ่งแวดล้อมศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ๑ วัดศรีเมือง อำเภอเมืองนครนายก	386-393

พัชริญา ดวงพรหม*1 เกสณี ชิวปรีชา

รูปแบบการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้วยกลยุทธ์การบริหารจัดการแบบกระจาย อย่างมีส่วนร่วมในสถานการณ์โรค COVID-19 ของสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 2 พุดชาติ เกตุหิรัญ	394-402
แนวทางการออกแบบโครงการเพื่อการพัฒนาครูวิชาชีพด้านเกษตรกรรมและประมง ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคภูมิ พุ่สกุลสถาพร	403-416
ทักษะภาวะผู้นำในอนาคต ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครนายก ภัทรสุดา แสนลิ่ง กิจพิณัฐ อุสาโท	417-428
ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานโรงเรียนแก่งคอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี รัตนา ดาเผือก และ เอกพล สุมานันท์กุล	429-440
ข้อเสนอเชิงนโยบาย การพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ด้านดิจิทัล เพื่อการอาชีวศึกษาสำหรับประเทศไทย 4.0 วรวิทย์ ศรีตระกูล เดชวิชัย พิมพโคตร สุนทรผลไท จันทระ อุดมภูเบศวร์ สมบูรณ์เรศ กรรณิกา สายสิญจน์5 สุรรัตน์ จันธัมมา	441-454
ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งใน ระดับอุดมศึกษา: การสังเคราะห์งานวิจัย วันเพ็ญ แสงสงวน ปองสิน วิเศษศิริ	455-470
แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ศิวาพร ไชยสิทธิ์ ประกอบ คุณารักษ์	471-485
การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนแก่งคอย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี ศุภกร สอนศรี	486-492
การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเองรายวิชาเรียนร่วมกับสถานประกอบการ หลักสูตรเทคโนโลยี บัณฑิต สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 อุทัย สุมาลย์ สุวรรณ พูนกล้า สุพัตรา พรหมพิชัย คำนึ่ง ทอง เกตู ประโยชน์ พูนกล้า	493-506
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในกลุ่มที่ 5 สังกัดสำนักงานเขต	507-517

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

อาลัย พะสุนนท์ กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน

รูปแบบการจัดการเรียนแบบผสมผสานที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชา
MGT388 ศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม 518-537
อรณิชฐ์ แสงทองสุข

อนาคตภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของผู้ทำหน้าที่สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา 538-543
อนิรุทธ์ จันทมูล

ความพึงพอใจผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ 544 -555
สระปรี
ดนิตา แผงนคร1 ดร.กล้าศักดิ์ จิตต์สงวน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน
รายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรี
ปทุม
The active learning model affecting the Student achievement in
MKT392 digital marketing advertisement and media Sripatum
University

กิ่งแก้ว พรอภิรัชสกุล*

Kingkeaw Pornapiraksakul

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาการตลาดดิจิทัล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้ประสานงาน Kingkeaw.Po@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.83 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์เพียร์สันและ สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ของนักศึกษาในรายวิชา MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ในระดับมาก (2) รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม ในทิศทางบวกอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.75 และ (3) รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 59.6 โดยพบว่าด้านประสพการณ์ (AE) มีอิทธิพลต่อสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) และด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ตามลำดับ

คำสำคัญ รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were; (1) study the model of Active learning management that affecting the student achievement in MKT392; (2) investigate the relationship between the model of active learning management and the student achievement; (3) investigate the Active Learning Model Affecting the Student in MKT392 Digital Marketing Advertisement and Media, Sripatum University. Population were 150 students of Sripatum University who registered in the course of MKT392 Advertising management and digital advertising, second semester of the academic year 2021. Questionnaires were applied to be collecting data tool which contain the reliability at 0.83. Statistic to be used in this study were;

Percentage, Average, Standard Deviation, Pearsons' moment Correlation, and Multiple Regression.

Results showed that (1) the model of Active learning management that affecting the student achievement in MKT392 were at high level; (2) the model of active learning management were positive correlated with the student achievement at moderate level, scored at 0.75; (3) the Active Learning Model Affecting the Student at 59.6 percent which experience aspect (AE) was the highest score, followed by practice aspect (AP), and conceptual aspect, respectively.

Keywords: Active Learning Model, Student Achievement, Digital Marketing Advertisement and Media

บทนำ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกับผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยคำถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2562) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก นับได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปรตามตัวคือ เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาส ลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, สังเคราะห์, และการประเมินค่าดังกล่าวนั่นเอง หรือพูดให้ง่ายขึ้นมาหน่อยก็คือ หากเปรียบเทียบความรู้เป็น “กับข้าว” อย่างหนึ่งแล้ว การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก็คือ “วิธีการปรุง” กับข้าวชนิดนั้น ดังนั้นเพื่อให้ได้กับข้าวดังกล่าวเราก็ต้องใช้วิธีการปรุงอันนี้ แต่รสชาติจะออกมาอย่างไรก็ขึ้นกับประสบการณ์ความชำนาญของผู้ปรุงนั่นเอง (ส่วนหนึ่งจากผู้สอนใหญ่ปรุงด้วย) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้อาจารย์ต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลดลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้นและอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มากและนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ แบบไม่โต้ตอบ (Passive Learning) เพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสอดคล้องกับการทำงาน ของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บและจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า (จิรายุทธิ์ อ่อนศรี, 2561)

ทั้งนี้ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องที่สำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนของสังคมที่ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมอย่างทั่วถึง ครู อาจารย์ จึงจำเป็นต้องตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับนำไปดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันนี้ คือ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการคิด ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงของการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะที่จำเป็นตามที่สังคมต้องการต่อไป แนวคิดและหลักการของการจัดการเรียนการสอนที่ท้าทายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั่นคือ การ

สอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติมากกว่าทำหน้าที่ในการสอน ผู้สอนต้องมีลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการชี้แนะการเรียนรู้ ที่สามารถทำหน้าที่นำพาผู้เรียนไปท่องเที่ยวนบนโลกแห่งการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนต้องเกิดการเรียนรู้จากการมีส่วนร่วมและเรียนรู้จากการจัดการเรียนรูเชิงรุก เนื่องด้วยการจัดการเรียนการสอนที่มีได้เอื้อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นการเรียนการสอนมุ่งเน้นการฟังบรรยายภายในห้องเรียน และการท่องจำมากกว่าการให้ผู้เรียนได้คิด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรูเชิงรุก เพื่อมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรูเชิงรุกเป็นกระบวนการจัดการเรียนรูที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำลงไป และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ ในการประยุกต์ใช้ทักษะการคิด และทักษะด้านอื่นๆ สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นในกระบวนการจัดการเรียนรู ของผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การแสดงความคิดเห็น และการแก้ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนยังได้ใช้ทักษะการคิดเพื่อวิเคราะห์ปัญหาอีกด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรูเชิงรุก จะเน้นวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรูโดยผู้สอนจะต้องวางแผนการสอนมาเป็นอย่างดี เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของผู้เรียน (สมิตตา พูลสุขเสริม, 2559)

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรูเชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุมเนื่องจากวิชานี้ มีนักศึกษาจำนวน 13 สาขาวิชามาลงทะเบียนเรียนวิชานี้ซึ่งนักศึกษามาจากศาสตร์ที่แตกต่างกัน โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลที่นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรูเชิงรุก และการจัดการเรียนรูให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษานักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรูเชิงรุกได้ ตลอดจน ช่วยให้ผู้บริหารและอาจารย์ใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดการเรียนรูเชิงรุกได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรูเชิงรุกที่ของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุมว่าอยู่ในระดับใด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างรูปแบบการเรียนรูเชิงรุกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรูเชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรูเชิงรุกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก
2. รูปแบบการเรียนรูเชิงรุกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. รูปแบบการเรียนรูเชิงรุกมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Anderson & Krathwohl (2001) ได้ปรับปรุงจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูม (Blooms' Taxonomy revise) ดังตาราง

New Version (Blooms' Taxonomy 2001)	Old Version (Blooms' Taxonomy 1958)
สร้างสรรค์-Creating	ประเมิน-Evaluating
การประเมิน-Evaluation	การสังเคราะห์-Synthesis
วิเคราะห์-Analysing	วิเคราะห์-Analysis
ประยุกต์-Applying	การนำไปใช้-Application
ความเข้าใจ-Understanding	ความเข้าใจ-Comprehension
ความจำ-Remembering	ความรู้-Knowledge

ตารางการเปรียบเทียบ Blooms' Taxonomy 1956 และ 2001

ที่มา : สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2562. **แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงลึก (Active Learning)**. ออนไลน์.สืบคนจาก

https://academic.obec.go.th/images/Document/1503180137_d_1.pdf .เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565

Bloom (1958) ใช้คำนามในการอธิบายความรู้ประเภทต่างๆ ในฉบับปรับปรุง ปี 2001 ใช้คำกริยาและปรับเปลี่ยนคำว่าความรู้ (knowledge) เป็น ความจำ (remember) เมื่อนำเขียนจุดมุ่งหมายการศึกษาของหลักสูตรที่อิงมาตรฐาน (standards-based curriculum) จะเขียนได้ว่า ผู้เรียนควรรู้และทำอะไรได้ (เป็นกริยา) และได้จากความรู้เป็น 4 ประเภทได้แก่ ข้อเท็จจริง (factual) มโนทัศน์ (concept) กระบวนการ (procedural) และอภิปัญญา (meta-cognition) และมีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมหลักในกรอบเดิม 2 ชั้น คือ ชั้นความเข้าใจ (comprehension) เปลี่ยนเป็น เข้าใจความหมาย (understand) และชั้นการประเมิน (evaluation) เป็น สร้างสรรค์ (create) การปรับปรุงอนุกรมวิธานจุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Revised's Bloom Taxonomy) ที่กล่าวถึงมิติทางการเรียนรู้ของ Bloom และคณะ (1958) ซึ่งแอนเดอร์สันและแครธวอล (Anderson & Krathwohl, 2001) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของพฤติกรรมผู้เรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) มิติด้านกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Dimension Process) และ 2) มิติด้านความรู้ (Knowledge Dimension) มิติด้านกระบวนการทางปัญญา ได้แก่ การจำ (remembering) เรียกความรู้จากหน่วยความจำระยะ ยาว ความเข้าใจ (Understanding) ศึกษาความหมายจากข้อมูลที่เรียนรู้ รวมถึงการพูด การเขียนและการสื่อสาร ด้วยรูปร่าง ประยุกต์ใช้ (Applying) ประยุกต์ใช้ขั้นตอน กระบวนการในงานที่คุ้นเคย วิเคราะห์ (Analyzing) จำแนกองค์ประกอบและหาความสัมพันธ์เพื่อกำหนดโครงสร้างหรือเป้าหมายใหม่ ประเมิน (Evaluating) ตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์และมาตรฐาน และสร้างสรรค์ (Creating) จัดองค์ประกอบหรือหน้าที่ให้ เชื่อมโยงกันไปสู่รูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ มิติด้านความรู้ จำแนกระดับความรู้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

- 1) ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง (Factual Knowledge) พื้นฐานของผู้เรียนต้องรู้จักหลักการหรือวิธีการแก้ปัญหา

2) ความรู้ที่เป็นมโนทัศน์ (Conceptual Knowledge) ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบพื้นฐานในโครงสร้างทั้งหมดที่จะทำให้สามารถเชื่อมโยงกันได้

3) ความรู้ในการดำเนินการ (Procedural Knowledge) วิธีการสืบค้นและเกณฑ์ในการใช้ทักษะเทคนิควิธีการ เพื่อดำเนินการ

4) ความรู้เกี่ยวกับปัญญา (Metacognitive Knowledge) ความรู้จากการรับรู้และความเข้าใจในตนเอง การปรับปรุงอนุกรมวิธานจุดมุ่งหมายทางการศึกษานี้ ได้กล่าวถึงอภิปัญญา (Meta cognitive Knowledge) เป็น มิติหนึ่งของความรู้ คือ การมีความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ทางปัญญาโดยทั่วไป รู้ถึงความรู้ในตนเอง ซึ่งมีมิติใหม่ทางการศึกษานี้มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ระดับอภิปัญญา (Meta cognitive knowledge) ตระหนักรู้ในตนเอง (meta awareness) การไตร่ตรอง ย้อนคิดในตนเอง (Self - reflect) และการ กำกับดูแลตนเอง (Self-regulation) Anderson & Krathwohl (2001) นำเสนอรูปแบบของอภิปัญญาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ความรู้ทาง ปัญญา (Knowledge of Cognition) และกระบวนการในการดูแล ควบคุม กำกับติดตามตนเอง โดยแบ่งเป็น อภิปัญญาในความรู้ (Meta cognitive knowledge) และอภิปัญญาในการควบคุมตนเอง (Meta Cognitive Control) และความรู้เกี่ยวกับอภิปัญญาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความรู้ในกลยุทธ์วิธีการเรียนรู้ (Strategic knowledge) คือ ความรู้ในกลยุทธ์ยุทธวิธี การเรียนรู้ การคิดการแก้ไขปัญหามาในทุกกลุ่มวิชา

2. ความรู้ในการ เลือกใช้กลยุทธ์และวิธีการเรียนรู้ (Knowledge about Cognitive tasks) คือ การเลือกกลยุทธ์ ยุทธวิธี ที่เหมาะสมกับภาระงานชิ้นงาน หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพที่แตกต่างกัน

3. การรู้ในตนเอง (SelfKnowledge) คือ การรู้ถึงความรู้ ความสามารถของตน การประเมินตนเองทั้ง จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา และ ควรพัฒนาตนเองอย่างไรเพื่อให้บรรลุภาระงานชิ้นหรือมีความรู้ที่เพียงพอในการ แก้ไขปัญหานั้นๆ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Bloom (1958) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งมีความเหมาะสมและสามารถวัดผลได้จึงนึ่งสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และจากการทบทวนวรรณกรรมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศพบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ใช้แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Bloom (1958) ในการวิจัย นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถวัดผลได้จริง

แนวคิด รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้อธิบายไว้อย่าง น่าสนใจว่า การจัดการการเรียนรู้เชิงรุกหมายถึง การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการ เรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดย ต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูก เปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้อย่างไรก็ตาม

รูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลัก ในการเรียนรู้ของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

อนงค์ สระบัว (2560) ได้อธิบายถึง รูปแบบของการจัดการเรียนการเชิงรุก ไว้อย่างน่าสนใจว่า รูปแบบของการจัดการเรียนการเชิงรุก ประกอบ ประสบการณ์ การสะท้อนความคิดและอภิปราย เข้าใจและ เกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสบการณ์ หมายถึง ผู้จัดการเรียนรู้ช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่หรือนำประสบการณ์เดิมของตนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้

2. การสะท้อนความคิดและอภิปราย หมายถึง ผู้จัดการเรียนรู้ช่วยให้สมาชิกได้มีโอกาสแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้ง

3. เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด หมายถึง สมาชิกเกิดความเข้าใจและนำไปสู่การเกิดความคิดรวบยอด อาจเกิดขึ้นโดยผู้เรียนเป็นฝ่ายริเริ่มแล้ว ผู้จัดการเรียนรู้ช่วยเติมแต่งให้สมบูรณ์ หรือในทางกลับกันผู้จัดการเรียนรู้เป็นผู้นำทางและสมาชิกเป็นผู้สานต่อจนความคิดนั้นสมบูรณ์เป็นความคิดรวบยอด

4. การปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด หมายถึง สมาชิกนำเอาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้ในลักษณะ หรือสถานการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นแนวทางปฏิบัติของสมาชิกเอง

คุชกรี โยเฮลาและคณะ (2557) ได้อธิบายถึง บทบาทสำคัญของครูในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่า ครูจะต้องแสดงบทบาทต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ขึ้น โดยครูจะต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ทำงานของนักเรียน ครูต้องสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ โดยใช้คำถาม ปลายเปิดกระตุ้นการเรียนรู้แทนการบอกกล่าว ครูต้องศึกษาและรู้จักข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อแสดง บทบาทที่เหมาะสมในการท าให้เกิด Active Learning กับนักเรียนเป็นรายคน ดังนี้

1. ใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้คำถามที่ใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้ นั้น ต้องเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบาย โดยขึ้นต้นว่า “ทำไม” หรือ ลงท้ายว่า “อย่างไรบ้าง” “อะไรบ้าง” “เพราะอะไร”

2. ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต ครูจะต้องคอยสังเกตว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมอย่างไร ขณะปฏิบัติกิจกรรมเพื่อหาทางชี้แนะกระตุ้น หรือยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3. สอนให้ผู้เรียนรู้จักการตั้งคำถาม เมื่อผู้เรียนสามารถตั้งคำถามได้ จะทำให้ผู้เรียน รู้จักถามเพื่อค้นคว้าข้อมูล รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และร่วมแสดงความคิดเห็นของตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

4. ให้คำแนะนำผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย ครูจะต้องเป็นผู้คอยแนะนำ ชี้แจง ให้ข้อมูลต่าง ๆ หรือยกตัวอย่างเหตุการณ์ใกล้ตัวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ด้านอื่น ๆ ในขณะที่ทำกิจกรรมเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย หรือคำถาม โดยไม่บอกคำตอบ

5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ ด้วยตนเอง สังเกตและคอยกระตุ้นด้วยคำถามให้ผู้เรียนได้คิดกิจกรรมที่อยากเรียนรู้และหาคำตอบในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ ตามความคิดและความสามารถของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้จินตนาการและความสามารถของตนเองในการคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของ อนงค์ สระบัว (2560) ที่ประกอบด้วย ประสบการณ์ การสะท้อนความคิดและ อภิปราย เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณา และสื่อโฆษณาทางดิจิทัลทั้งหมดทุกคนในภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 150 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

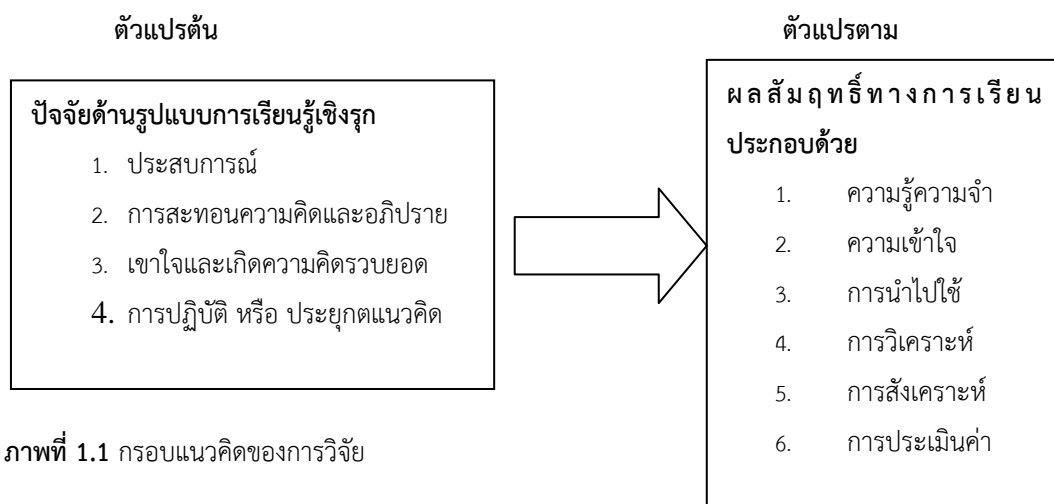
ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่

ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ อนงค์ สระบัว (2560) ได้แก่ ประสบการณ์ การสะท้อนความคิดและอภิปราย เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎี ของ Bloom. (1958) ประกอบด้วย ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัย ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ส่วน ซึ่งข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรทุกตัวได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ดังนั้นเนื้อหาในแบบสอบถามจะครอบคลุมแนวคิดต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อให้ตรงประเด็นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ประกอบด้วย ประสบการณ์ การสะท้อน

ความคิดและอภิปราย เขาใจและเกิดความคิดรวบยอด และการปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

โดยแต่ละข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธี Likert Scale มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและเที่ยงตรงในเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์

(Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ค่าดัชนี พบว่า ค่า IOC ภาพรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.87- จากกนั้นทำการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) แล้ว นำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา MGT390 กลุ่มการตัดสินใจทางธุรกิจ จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.83 และสามารถนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ (ยุทธ กัลยวรรณ, 2554)

การรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในการสอน ในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 150 ฉบับ ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล นำข้อมูลมาลง และวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สาขาวิชา
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้สำหรับวิเคราะห์ระดับรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. ใช้การวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล
4. ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้สำหรับวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล ” มีผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาคำนวณเพื่อหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (n=150)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
		(คน)	
เพศ	ชาย	84	56.00
	หญิง	66	44.00
อายุ	18-20 ปี	25	16.60
	21-23 ปี	105	70.00
	24-26 ปี	16	10.70
	27 ปีขึ้นไป	4	2.70
ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	-	-
	ชั้นปีที่ 2	23	15.30
	ชั้นปีที่ 3	122	81.30
	ชั้นปีที่ 4	5	3.40
สาขาวิชา	การบริหารและการจัดการสมัยใหม่	17	11.30
	การตลาดดิจิทัล	1	0.70
	การจัดการ	1	0.70
	ธุรกิจระหว่างประเทศ	1	0.70
	การจัดการธุรกิจดิจิทัล	1	0.70
	การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน	49	32.00
	สหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม	5	3.30
	ดิจิทัลอาร์ตส์	19	12.70
	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	17	11.30
	ภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล	10	6.70
	การออกแบบสื่อสารออนไลน์	11	7.30
	การออกแบบกราฟฟิก	8	5.30
	การจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์	2	1.30

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปมีดังนี้

(1) เพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มหาวิทยาลัยศรีปทุม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.00 ตามลำดับ

(2) อายุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-23 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18-20 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 ช่วงอายุ 24-26 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 และช่วงอายุ 27 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตามลำดับ

(3) ระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 81.30 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ส่วนชั้นปีที่ 1 ไม่มีนักศึกษาตามลำดับ

(4) สาขาวิชา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ สาขาวิชาดิจิทัลมาร์เก็ตติ้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 สาขาวิชาการออกแบบสื่อออนไลน์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 ภาพยนต์และสื่อดิจิทัล จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์แอนิเมชันและวิชวลเอฟเฟกซ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 สาขาวิชาการออกแบบกราฟฟิก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 สาขาวิชาสหวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและไมซ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และสาขาวิชาการตลาดดิจิทัล, การจัดการ, ธุรกิจระหว่างประเทศ, การจัดการธุรกิจดิจิทัล ทั้ง 4 สาขาวิชา มีสาขาวิชาละ 1 คน แต่ละสาขาวิชาคิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) ไปวิเคราะห์เพื่อหาสถิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า

2. รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุมว่าอยู่ในระดับใด สมมติฐานการวิจัยที่ 1 รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก

ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) รูปแบบการจัดการจัดการการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมและรายด้าน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก	ค่าสถิติ		ระดับความคิดเห็น	ความลำดับที่
	μ	σ		
ด้านประสบการณ์ (AE)	4.39	0.58	มาก	3
ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR)	4.43	0.60	มาก	1
ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	4.36	0.62	มาก	4

ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP)	4.42	0.61	มาก	2
รวมเฉลี่ย (TOA)	4.40	0.52	มาก	

* = มีนัยสำคัญ, $t = 14.125$, $P\text{-value} = 0.00$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$; $\sigma = 0.52$ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ($\mu = 4.43$; $\sigma = 0.60$) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) ($\mu = 4.42$; $\sigma = 0.61$) ด้านประสบการณ์ (AE) ($\mu = 4.39$; $\sigma = 0.58$) และด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ($\mu = 4.36$; $\sigma = 0.62$) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.548 ถึง 0.706 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.548 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้านประสบการณ์ (AE) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.706 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก(TOA) ทั้ง 4 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 (TOP) ทั้ง 6 ตัว ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ (PM) ด้านความเข้าใจ (PU) ด้านการนำไปใช้ (PK) ด้านการวิเคราะห์ (PA) ด้านการสังเคราะห์ (PS) ด้านการประเมินค่า (PV) พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.639 ถึง 0.740 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (TOA) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ (PA) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.639 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (TOA) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ (PM) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.740 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation)

	AE	AR	AC	AP	PM	PU	PK	PA	PS	PV	TOA	TOP
AE	1.000	0.645**	0.738**	0.704**	0.715**	0.589**	0.623**	0.602**	0.625**	0.672**	0.883**	0.706**
AR		1.000	0.687**	0.568**	0.534**	0.514**	0.484**	0.412**	0.481**	0.547**	0.831**	0.548**
AC			1.000	0.730**	0.645**	0.619**	0.597**	0.593**	0.637**	0.638**	0.907**	0.689**
AP				1.000	0.687**	0.612**	0.620**	0.617**	0.584**	0.652**	0.863**	0.695**
PM					1.000	0.777**	0.774**	0.713**	0.766**	0.713**	0.740**	0.875**
PU						1.000	0.847**	0.839**	0.828**	0.694**	0.670**	0.921**
PK							1.000	0.828**	0.833**	0.759**	0.667**	0.930**
PA								1.000	0.793**	0.686**	0.639**	0.897**
PS									1.000	0.803**	0.668**	0.931**
PV										1.000	0.720**	0.860**
TOA											1.000	0.757**
TOP												1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพราะวิธีการ ENTER ถือว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จึงนำตัวแปรอิสระทุกตัวเข้าระบบสมการพร้อม ๆ กันในครั้งเดียว เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับปานกลาง ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าอิทธิพลและระดับการส่งผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฯ	B	SE _b	β	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	0.26	0.286	-	0.930	0.354
ด้านประสบการณ์ (AE)	0.349	0.095	0.320	3.693*	0.000
ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR)	0.023	0.080	0.021	0.281	0.779
ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)	0.228	0.096	0.222	2.379*	0.019
ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP)	0.306	0.086	0.296	3.572*	0.000

R=0.772, R Square =0.596, Adjusted R Square =0.585, F= 53.498, Sig. = 0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (TOA) ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) อยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับ 0.772 ($R = 0.772$) หรือมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 59.60 ($R^2 = 0.596$) นั่นคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวม (TOP) ได้ร้อยละ 59.60 ส่วนอีกร้อยละ 40.40 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในครั้งนี้

เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ค่า โดยด้านประสบการณ์ (AE) มีอิทธิพลต่อสูงสุด ($\beta = 0.320$) รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด (AP) ($\beta = 0.296$) และด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC) ($\beta = 0.222$) ตามลำดับ ส่วนด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย (AR) ($\beta = 0.130$) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม” สามารถอธิบายตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด ด้านประสบการณ์ และด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ตามลำดับ และผลการศึกษาด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการประเมินค่า รองลงมาคือ ด้านความรู้ความจำ ด้านการนำไปใช้ ด้านความเข้าใจ ด้านการวิเคราะห์ และด้านการสังเคราะห์ ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 : รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก จึงยอมรับสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านประสบการณ์ ด้านการสะท้อนความคิดและอภิปราย ด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์แนวคิด ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 : รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในทิศทางบวกในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.757 (ค่าสหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ของ Best 0.51-0.80 อยู่ในระดับปานกลาง อ้างใน ศุภมาศ อังสุจิต, 2564 หน้า 4) จึงยอมรับสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทั้ง 4 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ทั้ง 6 ตัว ประกอบด้วย ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ ด้านการประเมินค่า พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.639 ถึง 0.740 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านการวิเคราะห์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.639 และคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ในรายวิชา MKT392 ด้านความรู้ความจำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.740 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้แก่ ด้านประสบการณ์ (AE) ด้านการปฏิบัติ หรือ ประยุกต์แนวคิด (AP) และด้านเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอด (AC)

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 3 : รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชา MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ร้อยละ 59.60 จึงยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาใน MKT392 การจัดการโฆษณาและสื่อโฆษณาทางดิจิทัล มหาวิทยาลัยศรีปทุม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล โพธิเย็น (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า จากโจทย์ปัญหาทางการศึกษาที่ทำทนายอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองต่อการก้าวหน้าสู่ศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้เยาวชนของประเทศเติบโตขึ้นมาด้วยการเป็นคนทั้งเก่ง ดี และมีความสุข สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นได้อย่างแท้จริง และ

สามารถคิดเป็นรูปธรรมที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้ และจะต้องสร้างให้เยาวชนไทยสามารถยืนอยู่บนโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน ตลอดจนเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ ดังนั้น วิธีในการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องตอบโจทย์ในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ และ Active Learning น่าจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบโจทย์แห่งการก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 โลกแห่งการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิริยุทธ พลายนิก (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและ กระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (5C Model) มี 5 องค์ประกอบ ซึ่งได้แก่ 1) หลักการ นักเรียนใช้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียน เห็นความสัมพันธ์และสามารถนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน 2) วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยประเมินผลจากพัฒนาการใน 2 ด้านประกอบด้วย ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และจิตคณิตศาสตร์ 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพร ชูสิทธิ์ธรรม ญัฐภูมิช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค (2563) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้ในนวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้ในนวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.25 คะแนน ซึ่งสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 คะแนน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พาติยะห์ อุดสาห์ราชการ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์เรื่องคลื่นไหวสะเทือน ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก จากการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ได้ผู้เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องคลื่นไหวสะเทือน โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า นักเรียนที่ได้ผู้เรียนแบบปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรา แซ่ลิว (2560) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ A 2) การประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะการเห็นอกเห็นใจ และการเป็นพลเมืองดี 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก รูปแบบที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์

ข้อเสนอแนะ

- 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
  - 1.1) จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อิงรุก และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

1.2) ผู้บริหาร อาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรปรึกษาหารือและวางแผนร่วมกันถึงวิธีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับนักศึกษา

1.3) ผู้บริหารและอาจารย์สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการเรียนรู้เชิงรุก ได้อย่างเหมาะสม

1.4) อาจารย์ควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนแบบเดิมๆ ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยกระตุ้นให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นการเรียนออนไลน์ก็ตาม และใช้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในการสอนทุกครั้งด้วย

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ให้กับนักศึกษา

2.2) ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2.3) ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้

เอกสารอ้างอิง

กมล โพธิเย็น. (2563). *Active Learning: การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21* (รายงานผลการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดุขฎิ โยเหลา. (2557). *การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.*

จิรายุทธิ์ ออนศรี. (2561). *ACTIVE LEARNING* สู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2018/03/ACTIVE-LEARNING>.

จันทร์ภา แซ่ลิ้ว. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (ACTIVE LEARNING) ในรายวิชาการพัฒนาทักษะการคิดสำหรับเด็กปฐมวัย* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ฟาติฮะห์ อุตสาห์ราชการ. (2558). *รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์เรื่อง คลื่นไหวสะเทือน* (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต) ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

วีรยุทธ พลายนเล็ก. (2563). *การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สิทธิพร ชุติธรรม ญัฐภูมิช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษา การจัดการเรียนการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 2 (1), 206-220.

สมิตตา พูลสุขเสริม. (2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่3 สาขาวิชา*

การประชุมวิชาการระบบออนไลน์เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ประจำปีการศึกษา 2564
“นวัตกรรม วิทยาศาสตร์สู่สุขภาพ และคุณภาพการศึกษาเชิงดิจิทัลกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสังคมวิถีใหม่”

- การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์.(วิทยาลัยนพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ.
สุภมาส อังสุโชติ. (2564). *เทคนิคการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร*. สืบค้น 27 พฤษภาคม 2565 จาก
[https://www.stou.ac.th
/offices/ore/info/cae/uploads/pdf/636366560441132172.pdf](https://www.stou.ac.th/offices/ore/info/cae/uploads/pdf/636366560441132172.pdf)
สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
เชิงลึก (Active Learning)*.สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2565. จาก
<https://academic.obec.go.th/images/Document/1503180137d1.pdf> .
อนงค สระบัว. (2560). *แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning*. สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2565 จาก
<http://graduate.mcru.ac.th/V2/Document/PDF/2.5-2-8.pdf>.
Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A
revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. Longman.,
Bloom. (1958). *Toxonomy of educational objectives handbook 1: Cognitive*. New York: David
Mckay.